

114175

S. K. K. 50 år

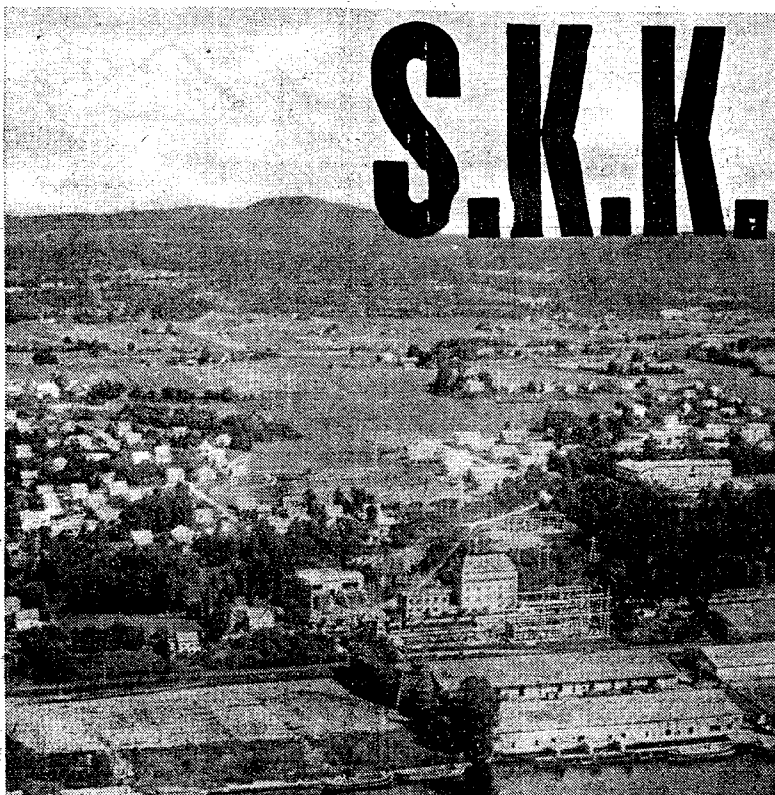
Warden

S. K. K. 50 år

Torsdag 7. juni 1962.

S.K.K.

ET MODERNE EVENTYR I KRAFT-UTBYGGING -

Hauen sekundærstasjon — kraftsentret ved Borgestad.

Jubilerer med usvikelig tro på fremtiden og med nye storplaner

kraft til å møte fremtiden, så har i sannhet S. K. K. rikelige kilder å øse av.

I den storslåtte jubileumsberetningen som er gitt ut i bokform, trengte man tre hundre sider for å gi et tversnitt av selskapets virksomhet opp gjennom årene, og for å sette dette «tversnitt» inn i sin rette sammenheng når det gjelder utviklingen i fylket for øvrig — både kulturelt og på kraftutbyggingens område.

Dermed er vi kommet over i den epoke som allerede er blitt historie, selv om den bare ligger vel femti år tilbake i tiden.

Man behøver ikke å ha lenge i jubileumsskriftet for å forstå at Skienstjordens kommunale kraftselskap ble født under en lykkelig stjerne. Dermed er det ikke sagt at selskapet gikk løs av alle problemer og ubehageligheter, men det startet med et enestående «enerigrund» i form av Gunnar Knudsens dynamiske personlighet. Og der han grep roret gikk det som regel godt!

Det var nettopp i hans tanker at S. K. K. begynte å ta form for alvor. Først som en navnløs idé om å løse distriktets

stadig mer påtrengende behov for elektrisk energi, og senere som en stadig mer håndgripelig plan om et interkommunalt selskap. Som den handlingens mann han var, varte det ikke lenge før tankene ble avløst av høyst konkrete handlinger, og dermed var også startskuddet gitt for de begivenheter som førte frem til dannelsen av selskapet. Det var den 14. mars 1910 at hans nå så velkjente henvendelse gikk ut til ordførerne i Skien, Porsgrunn, Gjerpen og Solum om et møte for å diskutere distriktets kraftforsyning. Henvendelsen ga samtidig støttet til en omfattende kraftutbyggingsdebatt i de fire kommunene, og langt fra alle hadde evnen til å se den geniale idé bak Gunnar Knudsens planer. I Skien gikk det vel livligst for seg, og til syvende og sist sa denne kommunen takk for seg, og med ordførers

av selskapet besluttet å gå til innkjøp av Arlifoss for en snarlig utbygging.

Da dette anlegg ble selskaps første skal vi her kort nevne at vannrettighetene ble ervervet for 400 000 kr., og at selve utbyggingen som etter beregningene skulle gi 15000 hk, ble anslått til 1,8 millioner kroner.

Og så begynte hjulene å rulle for alvor. Det nystartede selskap nølte ikke med å sette sine planer ut i livet, og med disse planene dukker et annet lysende navn frem av S. K. K.s mangesidige virksomhet — Eidangerguttene Nils Traaholt som ble selskapets første administrerende direktør. Med en solid ingeniørutdannelse, var han som skapt til å lede og utvikle det nystartede selskap. Han satt i sjefstolen da Arlifosskraften kom på nettet i mars

millioner kroner. En av Traaholts kanskje mest geniale transaksjoner var overtagelsen av aksjemajoriteten i Porsgrunn Elektrometallurgiske A/S. Dermed brakte han selskapet direkte inn i distriktets storindustri, samtidig som leveransene til denne bedrift ble en vesentlig faktor i reguleringen av energiforbruket i gode og vanskelige tider. Sammen med styrets fremsynte menn, hadde Traaholt også et våkent blikk når det gjaldt å sikre nye utbyggingsprosjekter. Han var med på innkjøpet av rettighetene i Hjartdøla og Grønvollfoss, men han opplevet bare å se den sistnevnte av disse stasjonene i full virksomhet før han ble revet bort i 1930 i en alder av 57 år, og med 27 års innsats i S. K. K. bak seg.

Så var man fremme ved en ny krig som naturlig nok la en klam hånd over alle utbyggings-

Skienstjordens kommunale kraftselskap er i dag ved en av sine store milepeler. I femti år har dette selskapet arbeidet målbevisst for å være med på å sikre utviklingen i et av landets travleste og mest ekspansive distrikter. Denne oppgaven er da også løst på en måte som er allereis verd — stil tross for de mange problemer som selskapet

fullt på høyde med et anlegg som Hjartdøla. Det er med andre ord et dygt livskraftig selskap som nå er nådd frem til sitt

første virkelig store jubileum hva runde tall angår. Og er det noen sannhet i de gamle ordene om at man ved å dukke ned i fortiden også kan hente

Man tenk på «verket»

i de mørke og mørkev årene under og like etter siste verdenskrig. Første Okkupasjonshistorie.

Ved Steinar Bjørnskau

sviktende initiativ fra de menn som bar selskapet frem, og fra dem som senere har løst det gjennom alle problemer — slik at det i dag står som et av landets største og førende på sitt område.

Millioner på millioner av kroner er satset fra selskapets side for at distriktets elektrisitetsforsyning til en hver tid har kunnet holde tritt med utviklingen, både når det gjelder den enkelte families behov, og når det gjelder industriens stadig stigende krav om mer energi. Med kraftverk som Arlifoss, Grønvollfoss, Abjøra, Hjartdøla og Bagn i ryggen, er S. K. K. nå kommet så langt at man ikke bare dekker de daglige behovene, men også sikrer en fortsatt utvikling på dette området i distriktet.

Og et selskap som S. K. K. må se lenger frem enn til akkurat dagens behov. Derfor er ekspansjonsplanene i jubileumsåret kanskje større enn noen gang tidligere. Sammen med andre kraftselskaper i fylket skal Sundsbarm Kraftverk — som også omfatter overføring av Øyfjellvassdraget — bygges ut i nær fremtid. Selskapet er med for fullt i den planlagte milliardutbygging av Sira-Kvina. Sammen med andre Telemarkselskaper har S. K. K. også hånd om utbyggingen av Lågenfallene i Lardal, og endelig har selskapet sikret seg utbygging retten i Øvrehus, og Øvre vassdraget i Mauranger. Det siste anlegget alene vil gi en kraft-tilgang som vil være

navn vil alltid være uselgelig knyttet til Skiensfjordens kommunale kraftselskap. Det var han som unnfanget ideen, og med usedvanlig handlekraft sørget han også for at idéene ble gjort til virkelighet. For ham var øyensynlig all motbør bare en inspirasjon til å gå på med krum hals, og han lot seg ikke på noen måte affisere av dem som omtalte hans kraftutbyggingsplaner som jantastifoster og drømmerier.

At Gunnar Knudsen hadde et klarere syn på fremtiden enn de fleste av hans samtidige, foreligger det mange beviser for, og et talende bevis for dette er også hans brev til ordførerne i Porsgrunn, Skien, Gjerpen og Solum da han tok

senere ble S. K. K.

Retten på saken som alltid skriver han at «Skiensfjorden har mange betingelser for i endnu høyere grad end nu er tilfeldet at bli et betydelig industricentrum. Hertil kreves dog billig drivkraft» — Og så inviterte han kommunenes ledende menn til en konferanse på Borgestad.

Hva denne konferansen ga støtet til, vet vi alle i dag. Gunnar Knudsens klarsyn seiret atter en gang, og med sin dynamiske personlighet sørget han også for at selskapet, fra det ble stiftet i 1912 og til hans død i 1928, fulgte den lykkelige kurs som han stakk opp.

Når det gjaldt S. K. K. sparte Gunnar Knudsen seg aldri. Selv om han

statsmann hadde han alltid tid for selskapets ve og vel, og helt frem til sin død var han en utrettelig formann i selskapets styre.

Hans store interesse og omtanke for S. K. K. kom kanskje best til uttrykk den gang Sam Eyde på kort varsel tilbød selskapet vannrettighetene ved Grønvollfoss. Tidsfristen for overtagelsen var så knapp at det ikke var mulig å få behandlet saken på ordiner måte. Noen utsettelse eller forlengelse av fristen ville ikke Sam Eyde gi, og dermed gikk Gunnar Knudsen bort og kjøpte rettighetene for egen regning. Han ville ikke at disse fallene på noen måte skulle gå S.K.K. forbi. Det hører da også med til historien at han senere solgte rettighetene videre til S.K.K., uten et øre i fortjeneste.

Slik var han i sin utrettelige iver for å gi selskapet en trygg plattform å stå på, og var det noe ekstra på ferde så var han alltid mannen som var villig til å ordne opp.

Intet er derfor mer naturlig enn at han har fått sin statue ved siden av Hauen Sekundærstasjon som på mange måter er et sentralt sentrum i S. K. K.s virksomhet. Fra sin sokkel følger han rolig med i at alt går som det skal, og at de menn som har gått i hans fotspor er besjelet av den samme iver og det samme fremsyn som han selv hadde da han trakk opp retningslinjene for kraftutbyggingen for distriktet. I så måte er han neppe blitt skuffet, selv om det er hans navn som for alle tider vil lyse sterkest og med uforminskhet glans når Skiensfjordens kommunale kraftselskaps historie blir bragt på bane.

dobbeltstemme som tungen i vekstskålen valgte den å vandre sine egne veier. — En beslutning som sikkert er angret bitterlig mange ganger senere.

I Porsgrunn ble planene derimot tatt i mot med et stort flertall, og bare tre av kommunestyrets medlemmer stemte i mot. I Solum gikk det nesten like glatt. Der stemte en fjerdedel av kommunestyret i mot, og i Gunnar Knudsens egen kommune, Gjerpen, ga en beveget kraftdebatt det resultat at 22 gikk inn for planene mens 18 stemte i mot.

Dermed hadde Gunnar Knudsen og hans kraftverkskomité fått det nødvendige interkommunale samarbeid å støtte seg på, og så ble det fart i sakene for alvor.

Et annet navn som også må trekkes frem i forbindelse med de grunnleggende år i S. K. K.s historie, er H. E. Kjølsest som er den eneste gjellevende av kraftutbyggingsforegangsmenn i vårt distrikt. Denne «alt muligmann» i Porsgrunn gjennom mange år, daværende direktør ved byens fagskole og bestyrer av byens kommunale elektrisitetsverk, ble den «kraftverkskomitéens» selvskrevne sekretær. Han fikk også i oppdrag å farte fylket rundt for å finne passende utbygningsprosjekter, og det var etter hans innstilling at styret og representantskapet i S. K. K. allerede samtidig med stiftelsen

1915, flere måneder før tiden, og det var han som var ildsjelen bak kjøpsens av den leveringskontrakt som Skien hadde med Vestfold, og som innbrakte S. K. K. den nette sum av 2,1

planer. Det var lite man kunne få gjort ute i marken i de årene da selskapets nåværende direktør og uoppsettelige arbeidsgjerner, Olav Strand, tiltrådte. Vi kan tenke oss at denne uopp-

En del av S. K. K.s utvikling i tall

Enkelte tall fra S.K.K.s årsberetning for det siste driftsåret gir et ganske godt bilde av selskapets utvikling. Den samlede anleggskapital var da kommet opp i temmelig nær 117 millioner kroner.

I fosserettigheter er det investert: Hjartdøla 3,21 mill. kr., Kvina 422,221 kr., Mauranger 1,09 mill. kr., Songa 142,004 kr., for å nevne de viktigste tallene i dette avsnitt.

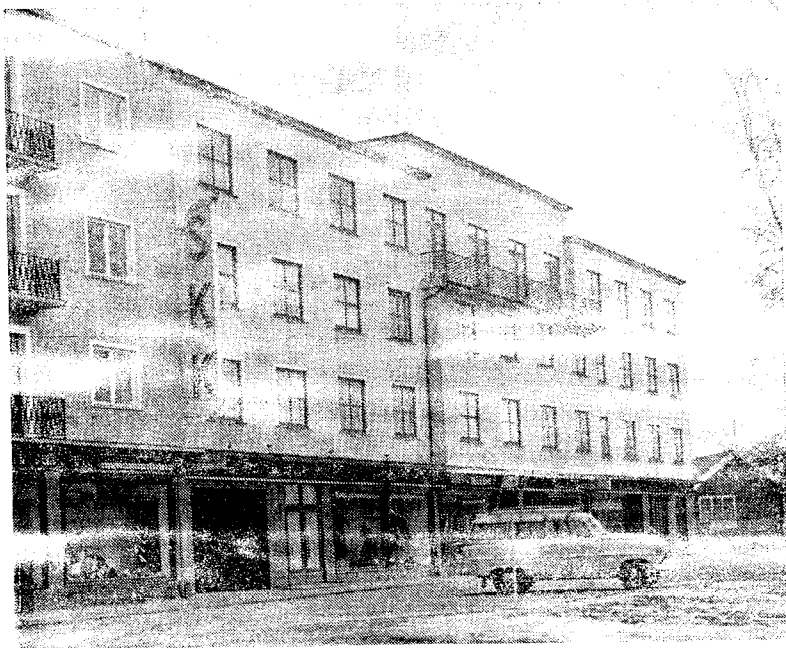
Når det gjelder investeringene i utbygging og maskinelt utstyr, så tar vi med disse tallene fra beretningen: Arlifoss 3,5 mill. kr., Grønvollfoss 8,5 millioner kr., Hjartdøla 31,1 mill. kr., Abjøra 33,2 mill. kr. og Bagn som er under bygging 8,1 mill. kroner.

I overføringsanlegg er det investert nær 5 mill. kr., i Hauen sekundærstasjon 4,5 mill. kr., i stasjonen på Roligheten ca. 2,6 mill. kr., i andre stasjoner vel 2,7 mill. kr. og til høyspent fordelingsnett vel 5,4 mill. kr. I siste driftsår er det brukt 9,5 mill. kr. til anleggsvirksomhet. Videre er 6 mill. kr. satset i Tokkeutbyggingen.

I midlere vannår gir selskapets kraftverk disse energimengdene: Hjartdøla vel 450 mill. kWh, Abjøra 470 mill. kWh, Bagn 307 kWh, Arlifoss 89 mill. kWh og Grønvollfoss 142 mill. kWh.

Energimengdene fra de tre første verkene deles med Vestfold.

Direktør Strand om kraftpolitikk i «atomalderen»: Neppe noen fare for at vannkraften utkonkurreres i overskuelig fremtid

S. K. K.s administrasjonsbygg i Porsgrunn

Etter sin natur er elektrifisering en ikke tidsbegrenset virksomhet. Det er vanskelig å tenke seg at elektrisiteten skulle bli avløst av en annen energiform.

ser og underholdning osv. Til lettelse av våre daglige gjøremål må man snarere anta at den elektriske energi vil finne stadig nye anvendelsesområder.

Det hender at forfattere uten teknisk bakgrunn skriver om, og stiller opp mot

hverandre atomenergi og elektrisitet. De forteller at atomenergien snart vil overta, og at elektrisiteten har utspilt sin rolle. Det er en fullstendig misforståelse.

og atomkraftverker leverer forskjellige typer strømmer. Fremstille elektrisitet på f.eks. olje og atomkraftverkene forstiller først varme, og deres energigrader er avhengig av vindt direkte i denne for uten omforming til elektr

energi. Vannkraftverkene kan levere direkte mekanisk energi, og gjør det fremdeles i samme grad. For dem gjelder det at langt den viktigste anvendelsen deres er som drivkraft

INGEN FARE

Den elektriske energi fremstilles i kraftverkene, transporteres via ledninger, transformeres og fordeles gjennom

sjonsformer av energi som kan nevnes ved siden av de tradisjonelle, er atomkraftverkene. I dag gir atomkraftverkene dyrere energi enn kull og olje, men differansen skrumper inn, og om 10-15-20 år har kanskje atomkraftverkene tatt igjen det forsprang kull- og oljekraftverkene har i dag, og kan også komme til å gå forbi dem.

Så lenge vi må gå omveien om varme, og omforme den

konsekvenser av spekulasjonene over fremtidens energikilder, så er det bedre at vi burde forsere utbygningen av vår vannkraft mens den har det forsprang for alle andre kraftkilder som vi har i dag. Dette vil den beholde i årene fremover, men vi vet ikke om dette gjelder for all fremtid. Skidensfjorden og andre kraftselskap skal sørge for at hjem og næringsliv i dette distrikt får den kraft de har bruk for

I menneskets tidsalder, der all utvikling skjer i et stadig tempo, og nesten alt synes å være underlagt forandringens og forbedringens «lov», er det også stillet visse spørsmålsteget ved vannkraftens fremtid. I reneste «science fiction» stil er det spådd at atomkraften skal overta driften av nær sagt alt på alle områder. Disse spådommer for tas som de er, og de bygger neppe på det «strengt» realiteter. I et etterord til S. K. K.s femti års historie, kommer direktør Olav Strand inn på disse spørsmålene og en rekke andre ting som har krav på den største interesse. Vi derfor gjengir et utdrag av hans betraktninger.

til elektrisk energi, kan atomkraften derimot neppe komme til å konkurrere med vannkraft av den prisklasse som vi bygger ut her i landet i dag. Finnes fremtiden en vei direkte over fra atomenergi til elektrisk energi, uten omveien om varme og det maskineri som da kreves, så forandres bildet totalt. Men da er det

både i dag og så lang vi synes fremover.

S.K.K.s KRAFTPOLITIKK

Når det gjelder S. K. K.s kraftpolitikk så oppsummerer direktør Strand denne slik:

— Vi har tro på utviklingen av næringslivet i vårt distrikt. Det vil nødvendigvis øke forbruket av elektrisk energi, både i hjem og næringslivet

meter som vil gi større utnyttelsen i langt høyere grad enn hva som kan utledes av energiprobler. Hensikten med

begrenset av kraftforsyningen. Hvor det finnes tiltaksvilje og

normale tider, mens man på papiret tegnet og planla nye anlegg. I mer enn fem år måtte han og hans medarbeidere for alvor kom igang med nye utbygninger, og da var kraftbehovet så stort at de måtte sette alle kluter til for å ta igjen det som var forsvunnet på grunn av krigsårene. Og det skal sies til direktør Strand og S. K. K.s ros selv om S. K. K. abonnenter, som alle andre i dette land, fikk føle hva strømutkobling og strømknapphet var for noe, så ble problemene løst raskt og effektivt slik at strømmangelen i vårt distrikt føltes mye mindre enn mange andre steder.

Og en av grunnene til dette, var vel at krigsårene ble benyttet til en grundig forberedelse av det som måtte komme når landet endelig var fritt igjen. Det første storprosjektet som ble satt ut i livet i samarbeid med Vestfold Kraftselskap var Abjørtautbyggingen. Det hjalp godt da denne kraften kom på nettet, men et stadig større behov for energi presset på da de to selskapene gikk løs på Hjørtedøla. I god tid før Hjørtedøla utbygget gikk de to selskaper løs på Bagnprosjektet med like stor entusiasme. Men i dette tilfellet møtte de desverre ikke den samme forståelsen hos myndighetene. Om det var de to selskapers store tempo som helt tok pusten fra de forskjellige statlige instanser skal være usagt. Man hadde ihvertfall et svarer strev med å få bragt de nødvendige konsesjoner, særlig når det gjaldt kraftoverføringer, vel i havn.

Men direktør Strand og hans kollega i Vestfold, direktør Jan Mørch, ga seg ikke, og omsider fikk de hull også på denne «byllens», og flere år forsinket nærmer Bagn seg nå raskt fullførelsen. Innen jubileumsåret er omme vil denne kraften forhåpentlig være på nettet, til varig glede for små og store abonnenter.

Det er tydelig at dagens jublant alltid har hatt en egen evne til å vokse med oppgavene. Ser man bort fra kortvarige utkoblinger og lempelige rasjonerings tiltak i vanskelige år med unnlige værgader, har selskapet med sin fremsynte politikk til en hver tid vært på

å nå enda lenger frem. Med solide resurser i ryggen, men god økonomi og med store utbygginger og oppføringer, har selskapet vært i stand til å trykke en sunn og stabil utvikling til fordel for oss alle. Fremsynthet og djernt vågemot preger fortsatt de menn som sitter i selskapets ledelse. Med en usvikelig tro på fremtiden vil disse menn sørge for at S. K. K. fortsetter sin vekst og legger nye «alen» til sin lengde — til beste for et distrikt som er i en rivende utvikling.

i distriktet og fylket ennå ikke sagt

andre ledninger og kabler rundt i hjemmene, til fabrikkens motorer og til mange andre formål. Vi kan også gå et stykke videre når det gjelder spørsmålet om vår elektrisitetsforsyning. Vi synes i dag neppe noen konkurrent til vår billige vannkraft. Den eneste av de nye produk-

ninger er å slå fast at det for tiden ikke eksisterer noe som bør påvirke vår aktuelle vannkraftpolitikk, eller minske våre bestrebelse for å etablere en stadig bedre elektrisitetsforsyning gjennom de metoder for kraftproduksjon og distribusjon som står til vår rådighet.

Skulle man ville trekke noen

så vidt mulig være til stede. Vi tror den elektriske energi kommer til å overta en vesentlig del av oppvarmingen av våre boliger, småhus så vel som blokker. Også dette er tatt i betraktning når vi har strukket ut retningslinjene for fremtiden. Vi tror levestandarden vil øke, og vi vet at en slik ut-

vikling er uløselig knyttet til en økning av energiforbruket.

NYE KRAFTKILDER

Av alle disse grunner har vi sikret oss kraftkilder for en flerdobling av det kraftkonsum vi har i dag. Vi har ikke kjøpt kraftkilder for å selge dem. Vi har foresatt oss å sette alt inn på å unngå en ny rasjoneringsperiode. Av den grunn tror vi det er riktig å styrke kraftselskape økonomisk, så de har evnen til å bygge ut våre kraftkilder i forskudd for forbruket. Da har vi reserver å sette inn i ekstraordinære tider.

For å hindre at denne utbyggingen på forskudd skal bli en for stor økonomisk belastning, slik at kraften blir for dyr, søker vi systematisk å finne anvendelse for vår overskuddskraft. Derved gir vi en best mulig dekning for produksjonsutgiftene også i den tid vi venter på å finne anvendelse for den som fullt betalt kraft. — primarkraft.

GUNSTIGE VILKÅR

I hele etterkrigsperioden har dessuten kronefallet gjort det særlig lønnsomt å være tidlig ute med utbyggingen av disponible vannfall. Vi regner med muligheten av at vi i fremtiden kan komme i kraftsamarbeid med områder med utstrakt vannkraftproduksjon. I noen grad tar vi dette med i betraktningen ved bestemmelsen av maskininnstallasjonen i noen av de anlegg vi planlegger.

På ett felt er ennå ikke det siste ord sagt i spørsmålet om elektrisitetsforsyningen i vårt distrikt, og i større sammenheng i Telemark fylke som

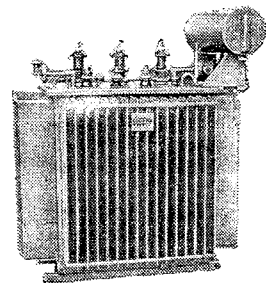
helhet. Det gjelder den administrative oppbygging av elektrisitetsforsyningen. Om dette hersker det imidlertid divergerende oppfatninger i S. K. K.s eierkommuner. Vi er derfor avskåret fra å gå nærmere inn på disse spørsmål nå. Så uttaler vi til slutt håpet om at samarbeidet mellom alle ledd innen vårt selskap fortsatt må bli like godt som hittil. Det gjelder det indre samarbeid mellom eierkommunene, representantskap, styre, administrasjon, funksjonærer og arbeidere. Og det gjelder det ytre samarbeid mellom kraftselskapet og dets store og små kunder. Videre håper vi at statsmyndighetene vil forstå og anerkjenne våre bestrebelse, og gi oss de nødvendige arbeidsbetingelser som kan realisere våre intensjoner og nå våre mål. En vekst i vårt distrikt er også en vekst for vårt land.

Hyggelig arbeidsgiver

Med årene er S.K.K. blitt en betydelig arbeidsgiver og ved siste årsskifte var det ansatt 144 personer i selskapet. Av disse var 110 fast ansatt, og i tillegg til disse tallene kommer så S.K.K.s andel av arbeidsstyrken ved Hjørtedøla og Abjørta Kraftverk samt Malerjusterianlegget på Vallermyrne. Det kan også nevnes at det er 37 personer som hever pensjon i selskapet i jubileumsåret.

SKIENSFJORDENS KOMMUNALE KRAFTSELSKAP MED 50 ÅRS JUBILEET.

..... og håper på fortsatt hyggelig samarbeide i kommende år.

Som enesalgsrepresentant for transformatorfabrikken NO . TRA . MO er vi leverandør av bl. a. fordelingstransformatorer.

Med hilsen fra

No·Tra·Mo
STEINKJER

ELEKTRISK BUREAU
HÅNDELSAVDELINGEN

Oslo

Vi ville lære ønske jubilanten

Tillykke med dagen

TEKEA - TEKNISK ELEKTRISK AS

To store forretninger i S.K.K.s første år:

Kjøpet av PEA og leveringen til Skien trygget selskapet sterkt

Skienfjordens kommune Kraftselskap har gjort mange gode forretninger i årenes løp. Ut fra det materiale som foreligger ved femti års jubileet, kunne man trekke frem en rekke eksempler på dette både fra eldre og nyere tid, men for å belyse den kloke kraftverkspolitikk som har preget selskapet i alle år, skal vi her ta med to spesielle transaksjoner som fikk avgjørende betydning for S. K. K.s videre vekst. Et av de største «kjøp» som S. K. K. gjorde i direktør Nils Traaholts tid var vel uten tvil overtagelsen av aksjemajoriteten i Porsgrunn Elektrometallurgiske A/S og overtagelsen av kraftleveringen til Skien.

Fra før av hadde S. K. K. en leveringskontrakt med PEA, og nå var utviklingen kommet så langt at forbruksøkningen og et høyere prisnivå gjorde denne kontrakten mindre fordelaktig. Man forsøkte derfor å få omgjort denne primakraftkontrakten til en spillkraftkontrakt for bedre å kunne greie toppbelastningen om vinteren.

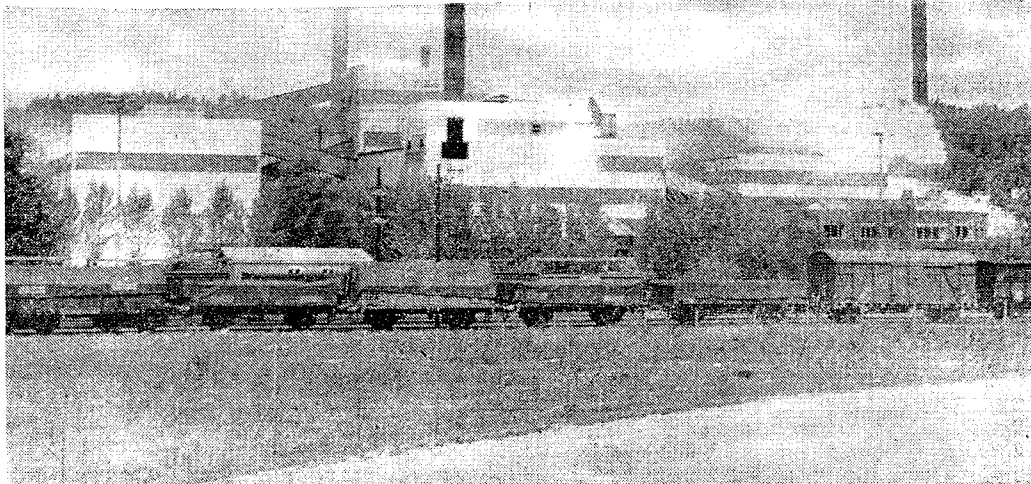
S. K. K. OVERTAR

I 1919 ble PEAs eiere, A/S Meteor i Genf, forespurt om de kunne tenke seg en slik forandring, enten ved at S. K. K. kjøpte bedriften, eller at selskapet gikk inn som aksjonær og gjorde innrømmelser på annen måte.

Etter langvarige forhandlinger kunne direktør Traaholt tidlig på våren 1920 legge

forhandlingene oppsto det også alvorlige problemer med kraftleverandør, Treschow-Fritzøe, kunne ikke levere noe ut over et kontraktkvantum på 2950 kW, og på grunn av utviklingen så det ut som om Skien kunne få en prekær kraftmangel med all vorlige følger for industrien.

Også disse forholdene var S. K. K.s styre og direktør Traaholt fullt på det rene med, og S. K. K. tok opp forhandlinger med Treschow-Fritzøe om en midlertidig eller varig overtagelse av Skienskontrakten basert på levering av den kraft som ble frigjort ved spillkraftavtalen med PEA. Før forhandlingene var avsluttet, solgte imidlertid Treschow-Fritzøe sine kraftselskaper til Vestfold Kraftselskap som da begynte

Overtagelsen av P. E. A. var en av de betydeligste «forretninger» i S. K. K.s første år

Disse to transaksjonene henger nøye sammen, og man kan faktisk si at overtagelsen av leveringene til Skien «betalte» de aksjene som S. K. K. overtok i Porsgrunn Elektrometallurgiske og om dette heter det i selskapets jubileumbok:

Fra 1918 og utover greidde man så vidt å dekke kraftbehovet ved produksjonen fra Arlifoss og leiet kraft. Om sommeren var krafttilgangen utilstrekkelig, og problemet var å få utnyttet denne fullt ut. Det var da direktør Traaholt kom på at man kanskje ved hjelp av den elektrometallurgiske industri, kunne få utnyttet denne spillkraften.

frem forslag til en overenskomst som ga S. K. K. de fordeler man ønsket. PEA gikk med på å overta ledig spillkraft, samtidig som de friga mesteparten av det kraftkvantum som de hadde på fast kontrakt i vinterhalvåret. Kraftselskapet på sin side overtok aksjemajoriteten i PEA, og fikk dermed avgjørende innflytelse på ledelsen av bedriften.

KONTRAKT OG 21 MILL. KR. Omtrakt samtidig med PEA-

sin virksomhet, og sammen med anleggene måtte Vestfold overta «Skienskontrakten». De forhandlinger som så ble ført med Vestfold resulterte i en avtale om at S. K. K. skulle overta kraftleveringen til Skien fra 1. juli 1920. Som takk for dette skulle Vestfold betale S. K. K. den betydelige sum av 2,2 millioner kroner samtidig som en del fossereitigheter i Numedalslægen skulle overføres til S.K.K. vederlagsfritt.

Det kan virke underlig at Vestfold Kraftselskap på denne måte måtte betale 2,2 millioner kroner og en del til for å bli kvitt en betydelig kunde, men det hadde sine naturlige årsaker. Vestfold hadde ingen muligheter for å levere kraft til Skien etter de priser som kontrakten fastsatte, og ville ha fått betalt på tap hvis ikke S. K. K. hadde overtatt. Avtalen løste derfor et stort problem for Vestfold, S. K. K. fikk

på sin side de nødvendige midler — og vel så det — som trengtes til investeringene i PEA. Gjennom en serie nye forhandlinger fikk også Skien løst sitt kraftproblem ved økte leveranser, og S. K. K. skaffet seg nye krafttilførsler ved en

avtale med Tinfoss Papirfabrikk som hadde en del overskuddskraft ved sine anlegg. Sammen med PEA saken ble avtalen om å overta kraftleveringen til Skien og kontrakten om økt kraftlevering fra Tinfoss Papirfabrikk vedtatt av re-

presentantskapet i juli 1920. Sett under ett skaffet disse avtaler et kraftsalg som sto i god relasjon til selskapets krafttilgang, og transaksjonene kom derfor til å få særlig stor betydning for S. K. K.s fremtidige økonomi.

ASTRUP & AUBERT A/S

ENTREPRENORFORRETNING

OSLO

Fremsynt krafttrygger

Direktør Olav Strand er dagens mann i Skiensfjordens kommunale kraftselskap.

Mer enn noen annen står han som eksponent for den rivende utvikling som selskapets kraftutbygging har gjennomgått i årene etter krigen. Med sin usedvanlige dyktighet har han ledet selskapet trygt gjennom skiftende forhold siden han satte seg til rette i sjeftolen for 22 år siden. Han mestret kraftmangelens mørke år under krigen, og han har til fulle mestret de oppgaver som fulgte i årene etter, og som betegner den rikeste utbyggingsvirksomhet i selskapets historie. Under Strands

ledelse har selskapet ikk bare løst de mest påtrengende behov, men også skaffet til veie så store energikilder at det ligger et godt hakk foran utviklingen i distriktet for øvrig.

Direktør Strand har en vesenlig del av æren for denne lykkelige utvikling, men så har han da også syslet med kraftutbygging praktisk talt hele livet. «Posseduren» fikk han vel i blodet for alvor da han som gutt jarte rundt i Heddal som nær nabo til det som i selskapets beretning nå betegnes som Hjartdøla Kraftverk. Da var elektrisitetsforsyningen enda i sin spedeste barndom, men den hadde al-

mpuset for at han forlot Strandgården i Heddal, var det for å utdanne seg som «kraftbygger».

Sin løpebane på dette området begynte han i Norges Vassdrags- og elektrisitetsforsyning der han arbeidet i femten år. Så fulgte noen år som driftsingeniør i Vestfold Kraftselskap, og i 1940 gikk han så løs på oppgavene i S. K. K. Han var som skreddersydd til å overta ledelsen av selskapet etter Traaholt. Det tok ikke lang tid før han til fulle hadde satt seg inn i distriktets problemer, som da besto i krig og stadig større knapphet på elektrisitet. Etter at han hadde fått løst de mest påtrengende knapphetsproblemer gjennom en gunstig kontrakt med Norsk Hydro, tok han fatt på planleggingen av den utbyggingen som måtte komme. Han kastet seg over disse oppgavene med en nesten ujuttelig energi, og da «fredsklokkene» ringte, var han også klar til å ta fatt på å realisere planene.

Mange trodde vel at han var gått helt ut av sitt gode skinn, da han på et representantskapsmøte like etter krigen la frem planer om en utbygging av Hjartdøla til 85 millioner kroner. Tall av disse dimensjoner var ikke vanlig kost i S.K.K. den gang, og langt fra alle hadde det samme klare blikk på fremtiden som direktør Strand. Utviklingen har imidlertid gitt ham rett på alle måter, og siden den tid har selskapets styre og representantskap hatt adskillig større prosjekter å tumle med.

Takket være Strands nesten utrolige innsats på mange områder, har selskapet i dag en lang

samarbeid med Vestfold Kraftselskap er anlegg som Abjøra og Hjartdøla fullført til priser som man i selskapets første tid ikke en gang drømte om. Alt sammen er imidlertid blitt god forretning, og dette har igjen skapt grunnlaget for de nye storplanene som selskapet takket være Strands fremsyntet nå står midt oppe i.

Fremsyn og uoppslittelig energi har preget direktør Strand i de årene han har hatt hånd om S.K.K. Med sin vitale og dynamiske personlighet har han, sammen med sin stab av fremragende fagfolk, alltid hatt blikket rettet inn i fremtiden. For ham har det ikke vært nok å avpasse tempoet etter dagens aktuelle behov. Han har også måttet regne med fremtidens behov i et distrikt som stadig er i utvikling. Dagens oppgaver har han alltid løst med glans, og når det gjelder fremtidige prosjekter så har han sikret S. K. K.s utvikling på en slik måte at selskapet nesten står i en særstilling. Med sin kloke politikk har Strand sørget for at S. K. K. er i besiddelse av rettigheter, som fullt utbygget vil gi nye millioner av kilowattimer - kilowattimer som også vil komme andre til gode enn akkurat de tre kommunene som S. K. K. er sprunget ut av.

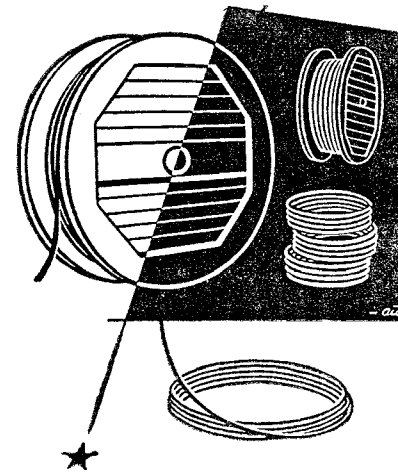
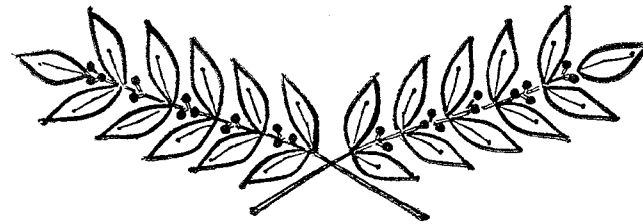
Mesteparten av denne utviklingen er Strands fortjeneste. Når han nå med sikker hånd leder selskapet i et jubileumsår, kan han gjøre det i trygg forvisning om at han og hans medarbeidere har gjort en innsats som det står respekt av, og som vil sette varige spor etter seg også i årene som kommer.

Vi gratulerer

SKIENSFJORDENS KOMM. KRAFTSELSKAP

med 50 års jubileet og takker for godt samarbeid og leveringer av

KABLER OG LEDNINGER

Standard Telefon og Kabelfabrik A/S

NORGES STØRSTE ELEKTROTEKNISKE BEDRIFT

Mann med store ideer

Det var en sorgens dag i Skiensfjordens kommunale kraftselskap da det senhøstes 1939 ble kjent at direktør Nils Traaholt nærmet seg slutten på sin arbeidsdag. I 27 år hadde han vært selskapets inspirerende og altomfattende leder, og han hadde fortsatt mange store arbeidsoppgaver da han ble revet bort 9. desember dette året.

Med Traaholt mistet selskapet en av sine store personligheter. Han sparte seg aldri i de omfattende arbeidsoppgaver som ble pålagt ham, og med eget initiativ øket han sin arbeidsmengde slik at hans nærmeste medarbeidere ofte syntes at det ble vel mye av det gode.

Midt i all travelheten hadde imidlertid Traaholt alltid et våkent øye med sine medarbeideres ve og vel.

— På mange måter

var Traaholt som en far for oss alle, var den karakteristikk som han fikk av en av sine samtidige i S. K. K.s administrasjon.

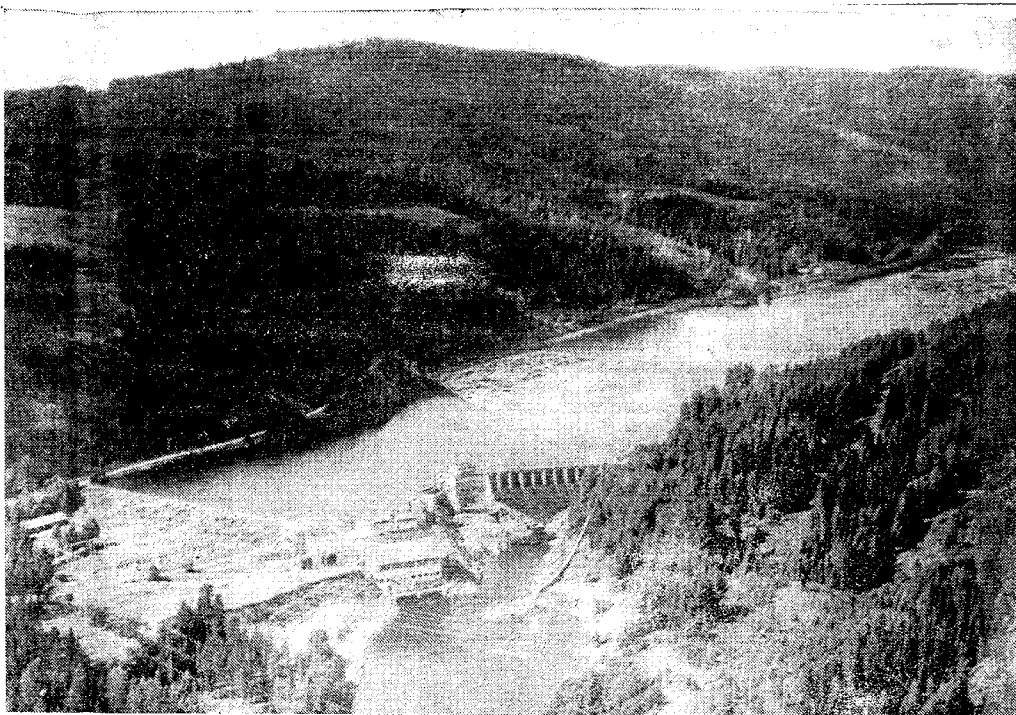
Under Traaholts ledelse ble grunnlaget lagt for S. K. K.s sterke vekst opp gjennom årene. Med en nesten suveren dyktighet mestret han de mange krav som dukket opp, enten det nå var å skaffe mer kraft eller å få omsatt de kraftmengder som sto til selskapets disposisjon. Det var han som hadde idéen til at S. K. K. skulle overta aksjemajoriteten i Porsgrunn Elektrometallurgiske. Han var videre med på å sikre Hjørtedølavassdraget for S. K. K. og en viktig del av fordelingsnettet ble naturlig nok bygget ut i hans tid.

Traaholt var en forhandler av rang, noe de mange kraftleie- og salgsavtaler som ble inn-

gått i hans tid bærer ett tydelig preg av. Klarere enn de fleste forsto han også nødvendigheten av å få i stand et større samarbeid mellom de store kraftselskapene, og han var en av dem som dannet opptakten til «Foreningen Samkjøringen» som nå omfatter de største selskapene i landet. Det forteller også en del om hans store faglige dyktighet at han i hele atten år sto som styreformann i Norske Elektrisitetsverkers Forening.

Hans bakgrunn for å løse de mange oppgaver han fikk som S. K. K.s første leder, var da også den beste. Sin første tekniske utdanning fikk han ved Skiensfjordens Mekaniske Fagskole. Senere fortsatte han sin utdanning i Mittweida i Sachsen. Deretter dro han til Amerika og der skaffet han seg adskillig viden ved å arbeide i Thomas Edisons stab.

Før han overtok sin stilling i S. K. K. hadde han blant annet vært ansatt som elektroingeniør i et engelsk selskap som drev grubedrift i Dunderlandsdalen. I en kort tid var han også ansatt i firmaet Siemens, og også disse stillingene ga ham verdifull erfaring som han tok med seg til S. K. K., som med Traaholt mistet en av sine aller beste menn.

Grønvollfoss Kraftanlegg ble S. K. K.s andre og siste storprosjekt før krigen. Det ble påbegynt i begynnelsen av 1931 og kraften var på nettet første juli 1933. Bildet ovenfor viser den store dammen ved anlegget.

Også i «samkjøringen» var S.K.K. først ute: Stadig større samarbeid i elektrisitets-forsyningen Og kraftsamarbeid med utlandet fortsatt aktuelt

Samarbeid i stadig større utstrekning synes å være løstet i kraftutbyggingen, som på så mange andre områder i vår tid. De enorme investeringer som ligger bak de mange utbygningsplaner på dette felt, gjør at et enkelt selskap ofte har vanskelig for å makte slike loftatene. Derfor kommer at man ved et intimt samarbeid selskapene i mellom, har større muligheter for en mer effektiv utnyttelse

«samkjøringen» som i utlandet allerede populært kalles. Men S. K. K. har også på andre måter vært med på å sette samarbeidstanken ut i livet. Sammen med Vestfold Kraftselskap har selskapet bygget ut de betydelige kraftverkene Abjora og Hjørtedøla. De samme selskaper er i full gang med utbygging av Bagn Kraftverk, som vil kunne levere

fjellvassdraget, og endelig er S. K. K. med for fullt når det gjelder samarbeidet i forbindelse gigantutbyggingen av Sima Kveva. I sitt etterord til S. K. K.s jubileumsskrift over de siste ti år skriver Olav Strand en betydelig tanken på et nytt skritt videre. «Ett år som vår vannkraftproduksjon øker, øker også forbrukerne mellom produksjonen i Norge og de dårlige år, sier direktør

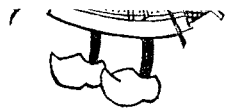
men mellom Ostlandet, Vestlandet og landet nord for Dovre. Men heller ikke dette forsår fullt ut. Muligheten for et kraftsamarbeid med utlandet ligger derfor i våre overveielser. Det gjelder i første rekke de land som fremstiller sin elektriske energi hovedsaklig eller for en stor del ved hjelp av varmekraftverker, kull- og olje, og i fremtiden med atomkraftverker.

50 år i hjemmets og industriens tjeneste

VI GRATULERER!

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

INGVALD HANSEN

Telefon 23 469

SKIEN

Telefon 24 469

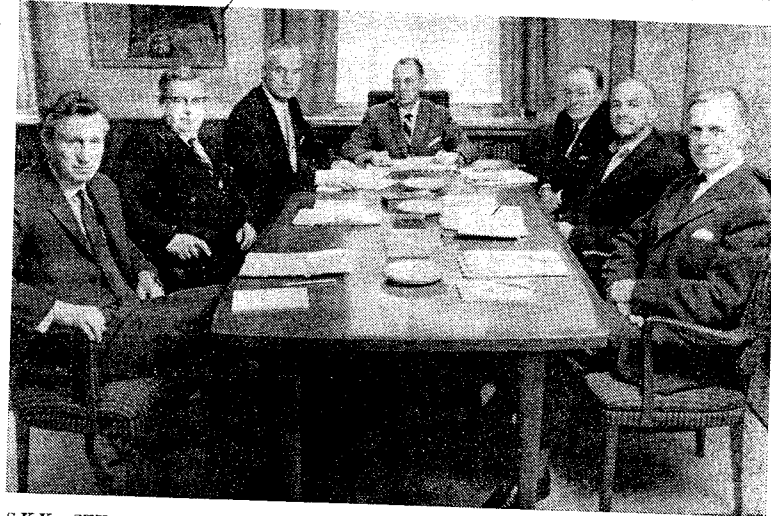
Også har det gjerde samarbeidstanken har S. K. K. vært tidlig ute. Etter initiativ av direktør N. Traaholt så landets første samarbeidsavtale på dette feltet dagens lys i 1919, da S. K. K. og Treschow-Fritzøe ble enige om å samkjøre sine kraftmengder.

Man kan også si at S. K. K. var blant initiativtagerne til samkjøringstanken for hele Østlandsområdet, og selskapet har fra starten av vært medlem av «Foreningen Samkjøring, eller

andre kraftselskaper i Telemark er det meningen å bygge ut Sundsbarn Kraftverk som også omfatter overføringen av Øy-

ne forskjellen ved overregulering av vannmagasiner som egner seg for det, og ved å binde sammen landsdelene og derved dra fordel av forskjellen i kli-

et slikt samarbeid vil gi oss muligheter for utjevning av vår variable energiproduksjon. Denne utjevning behøver ikke nødvendigvis medføre krafteks-

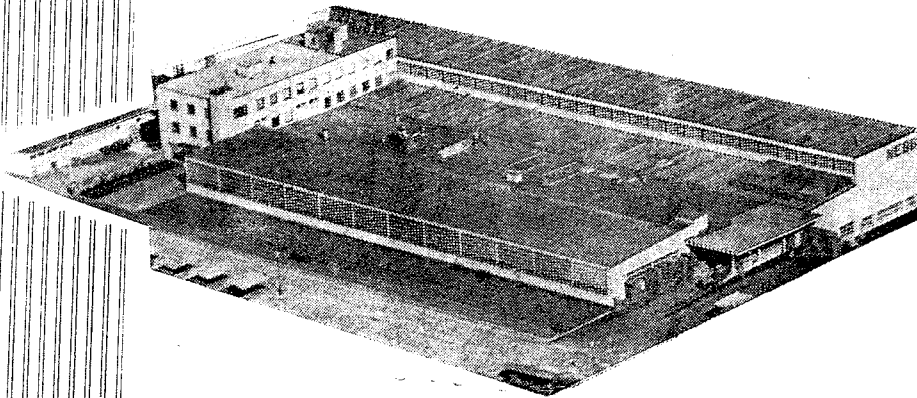
S.K.K.s STYRE I JUBILEUMSÅRET: Fra venstre ingeniør Christen Knudsen jr., Gjerpen, ingeniør Aasmund Næss, Solum, direktør Olav Strand, mekaniker Johan Kristensen, Solum (styrets formann), elektriker Ole Jøntvedt, Gjerpen, formann Emil Bolstad, Porsgrunn og disponent Gustav A. Gudbrandsen, Porsgrunn.

Vi gratulerer med Jubileet

og takker for godt og hyggelig samarbeid om

NEBB produktene —

lavspenn- og høyspennmateriell opptil 30 kV.

A/S **NEBB** SKIEN

VI GRATULERER SKK MED 50 ÅRS JUBILEET

AMUND CLAUSEN A/S

Porsgrunn - Oslo

Kommunemann og kraft-patriot

Han ble den «forberedende kraftverkskomitées» selvfølgelige og dyktige sekretær, og han fikk også i oppdrag å farte Telemark rundt for å finne passende utbygningsprosjekter. Det var på grunnlag av denne beferingen og Kjolseths innstilling at S. K. K.s første styre besluttet å gå til innkjøp av Arlifoss omtrent samtidig med stiftelsen av selskapet.

Med Kjolseths virksomhet innen selskapet sluttet ikke med dette. Med sin aktive natur ble han naturlig nok en av Porsgrunns representanter i det første styret og allerede i årene 1917-1921 fungerte han som styrets formann mens Gunnar Knudsen var statsminister. Da Gunnar Knudsen døde i 1923 ble Kjolseth hans etterfølger som styreformann og dette verv innehadde han til han falt for aldersgrensen i 1941.

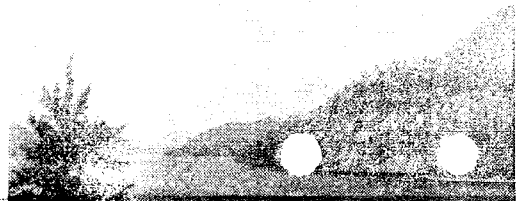
Også Kjolseth hører med til de menn som har gjort en betydelig innsats for selskapet

gjennom en årrekke. Sammen med sin gode venn Gunnar Knudsen og direktør Nils Traaholt var han med på å treffe avgjørende beslutninger i en grunnleggende tid i selskapets historie. Han var sammen med Traaholt om to av de viktigste transaksjoner som S. K. K. gjorde i sine første år, nemlig «innkjøpet av Skienskontrakten» og overtakelsen av aksjemajoriteten i Porsgrunn-Elektrometallurgiske A/S.

Kjolseths store innsats er da også ved flere anledninger blitt sterkt berømmet av Gunnar Knudsen, som blant annet ved en anledning hevdet at Kjolseth hadde en stor del av æren for at S. K. K. fikk en virkelig effektiv start. Hyggelig må det være at man ved et jubileum som dette fremdeles har med en mann som sto midt oppe i de grunnleggende arbeider, og på mange måter er Kjolseth «still going strong» fremdeles som den vitale person han er.

port, den kan bestå av kraftlevering begge veier — ut fra Norge i gode vanår og inn til Norge i dårlige vanår. Slik vil mest mulig av vår middeleproduksjon forvandles til åreviser kraft.

Også en annen form for utjevning kan bli aktuell, fortsetter direktør Strand. Det gjelder levering av verdifull toppkraft fra våre vannkraftanlegg og mottagning av billig «bunnlast» — natt- og søndagsenergi og dagenergi utenom topplastperiodene. Man kan forøvrig

Vi GRATULERER

Skiensfjordens kommunale kraftselskap

med 50-års jubileet

AUENSSENS ELEKTRISKE A/S

SKIEN

Aut. installatør

Telefon 20 088

ELEKTRO-SERVISE

SKIEN

Aut. installatør

Kverndalsgt. 8

Tlf. 23 318

Elektro SV. R. BLOMQUIST

INSTALLASJONER

SKIEN

Mælg. 1

Telefon 22 812

PORSGRUNN KOMM. ELEKTRISITETSVERK

Sentrumgården

Telefon 50 134

W. TH. BREVIG

SKIEN

Duestien 3

Telefon 21 230

I. STENSRUDS ELEKTRISKE

SKIEN

Kongensgt. 12

Telefon 23 684

ALF BRYNHILDSEN

SKIEN

Aut. installatør

Telefon 22 011

OLAF STERNER

BORGESSTAD

Aut. installatør

Telefon 35 433

CENTRUM ELEKTRISK

SKIEN

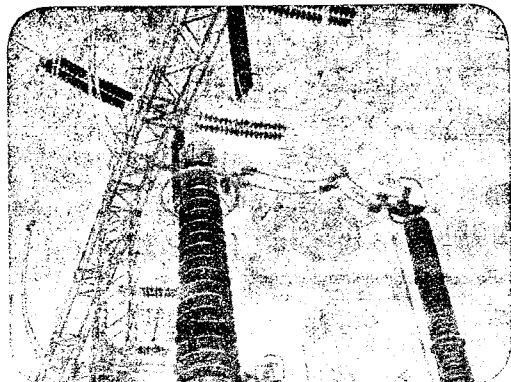
TELE-SERVICE

HERØYA

kraftverkene trer mer i forgrunnen, vil behovet for en utveksling med våre vannkraftanlegg øke. Derfor bør S.K.K. nå overveie denne situasjon meget nøye, og eventuelt installere rikelig maskinydelse i de av våre kraftanlegg som egner seg for det. Noen følelig fordyrelse av vår energiforsyning må en slik hensynstagen til mulige fremtidige oppgaver ikke føre med seg.

I jubileumsåret har S.K.K. mange nye utbyggingsplaner, og utbyggingen av Sundsbarm er et av de mest aktuelle prosjekter. Sundsbarmvassdraget vil sammen med Øyfjellsvassdraget bli en ny og betydelig kraftkilde, og ovenfor bringer vi et bilde fra selve Sundsbarmvannet som blir et av de viktigste «basengene» i denne utbyggingen.

Tokke I, Dalen.

MEPRO system - **RIBE**

Koblingsklemmer

220 — 380 kV serien

Vi har levert aluminiumklemmer og klemmer for overgang fra Al til Cu, bl. a. til følgende stasjoner:

**HJARTDØLA - DALEN - FLESAKER - RØD-
VÅGAMO - TEGNEBY - VINSTRA -
FABERG - VERDAL og TUNNSJØDAL**

H·C·A·MELBYE

Kontor/lager verksted Sandakerveien 104 b
Telefon 21 27 55 OSLO Postboks 42 Grefsen

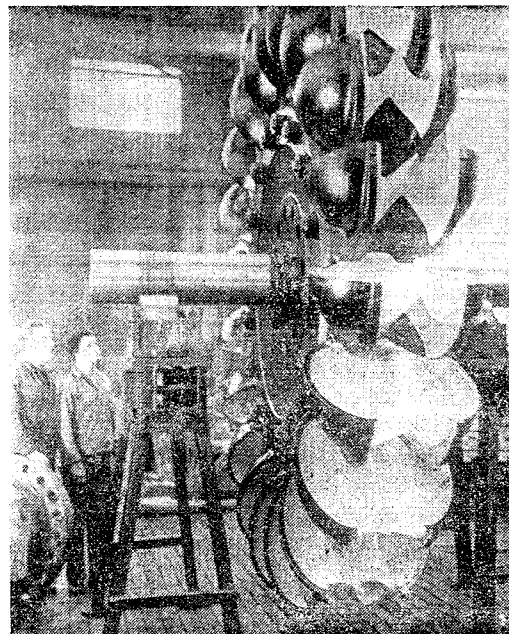
N. Hjelleggt. 1

Tlf. 21 101 — 21 202

Aut. installatør

Telefon 60 275

VOITH VANNTURBINER

Løpehjul for en 85 000 HK Pelton-turbin.

VOITH-konsernet har siden før århundreskiftet levert turbiner til norske kraftverker.

Det er levert og i ordre Voith-turbiner hit til landet med en samlet ytelse på ca.

2 500 000 HK!

Voith har levert en rekke turbiner til S.K.K. og til kraftverker der S.K.K. er medinteressert.

Vi bringer S.K.K. de beste hilsener i anledning 50-årsjubiléet.

P. A. ELLINGSEN A/S

Telefon 56 52 56
Telex 1847

OSLO

Bygde Allé 19

Eventyrlig utvikling i S.K.K.s eget distrikt

«Velferdssamfunnet utenkelig uten elektrisk energi» -

«Felles krafttak gjennom femti år», er den karakteristiske tittel på S. K. K.s store jubileumsskrift, og ikke minst i årene etter siste krig har disse «fellesløftene» hatt en sterk tendens til å vokse i omfang. Med jevne mellomrom er nye og stadig større prosjekter blitt forelagt eierkommunene til behandling. Millionene har rul-

let, og nye krafttilførsler er sikret i et tempo som aldri tidligere i selskapets historie.

I jubileumsskriftet har man naturlig nok også stanset opp ved hva de siste års utvikling har betydd for de tre eierkommunene, og flere interessante tall legges frem. Mens det maksimalt ble forlagt 2 522 watt pr. indeksfamilie i Porsgrunn i 1945/46 var forbruket 3600 watt i 1959/60. I Gjerpen er forbruket i det tilsvarende tidsrum økt fra 1320 til 1991, og i Solum fra 960 til 1858 watt.

lighetene er i eneboliger, 1339 i tomanusboliger og «bare» 859 blokker.

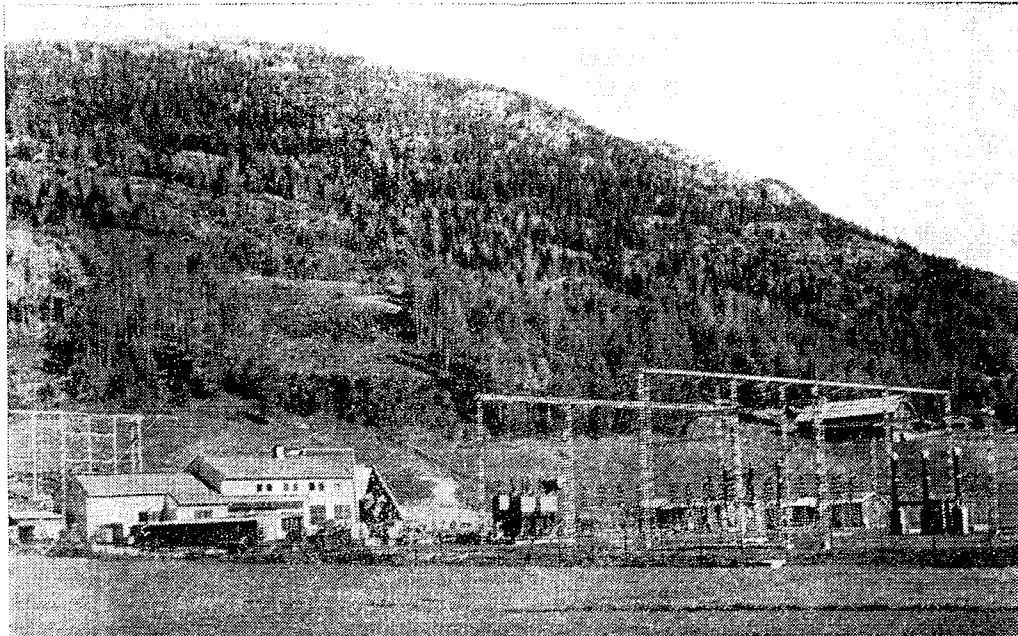
Og i denne omfattende begrepsomhet har S. K. K. med sine investeringer vært med i aller høyeste grad. Revolusjonen i isolasjonsteknikken etter krigen har lagt alt til rette for elektrisk oppvarming, og med sine store utbygninger kom S. K. K. i 1960 så langt at den private forbruker kunne få all den strøm han måtte ønske. I hele den nye boligmasse er full elektrifisering av bad og kjøkken en selvfølgelig ting, og elektrisiteten tas også stadig mer i bruk som oppvarmingsmiddel.

I HJEM

Og takket være den frem-synte kraftutbyggingspolitikk som har preget S. K. K. i alle år, behøver ingen å frykte for at elektrisitetforsyningen skal svikte nå som stadig mer elektrisk apparatur finner veien inn i hjemmene. Det er strøm nok til komfyrer om de er aldri så strømslukende til kaffe-traktore, brødrister, varmeplater, oppvaskmaskiner, vaske-maskiner, kjøleskap, frysebok-ser, mix-mastere, støvsugere, radioapparater, fjernsyn og alt som man nå kan putte inn i et hjem for å gjøre tilværelsen lettere og mer behagelig. S. K. K. har påtatt seg å levere strømmen, og hittil har selskapet holdt hva det har lovet og mere til.

I JORDBRUK

Det kan også være av inter-resse å se på hva S. K. K. leverer av strøm til landbruket i de tre kommunene, eller rettere sagt Gjerpen og Solum. Her får omkring 800 gårder den

Hjartdølaanlegget ser man ikke stort av i friluft. Hovedkraftstasjonen er sprengt inn i fjellet, og vannet ledes frem til turbinene gjennom et omfattende tunnelanlegg. På bildet ovenfor ser man friluftsanlegget i Hjartdal med bl. a. kontorer og verkstedsbygg

drivkraften de trenger til de mange forskjelligartede maskiner som nå er et selvfølgelig ledd i landbruksdriften. Takket være elektrisitetforsyningen har man kunnet øke antallet av melkmaskiner til det tredobbelte fra 1951 til 1960, slik at hver tredje gård nu har disse maskinene. Elektrisiteten er tatt i bruk når det gjelder ventilasjonsanlegg i fjøs-grisehus og hønseshus. Takket være rikelig krafttilgang har også rugemaskinene holdt sitt inntog for alvor. Elektriske varmtvannsberedere har ikke minst lettlet

MANGE

FORSYNINGSOPPGAVER

S. K. K. har også påtatt seg store oppgaver ut over sine «egne» kommuner. I tillegg til eierkommunene, regnes også Brevik, Skien og Eidanger med til kjerneområdet i S. K. K.s forsyningsdistrikt. Når man

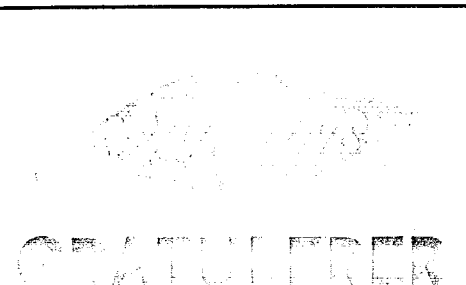
tilførsler samtidig som behovet for energi er sterkt stigende hos de eksisterende bedrifter i området, og hvilke mengder det her er tale om forteller noen tall fra 1958 litt om. I dette året disponerte Telemark en kraftmengde på 4 677 mill. kWh. Av dette kvantum brukte Norsk Hydro alene 3 100 mill. kWh, eller 66 pst. Metallurgisk industri brukte 9 pst., tre foredlingsindustrien 5 pst., annen industri og vanlig forbruk la beslag på 20 pst.

STOR EKSPANSJON

Om denne utvikling i det hele heter i jubileumsskriftet: — Elektrisiteten har mer og mer utviklet seg til en grunnfaktor i vårt næringsliv. Den skaffer oss lys og varme, og tjener oss på mange måter også når arbeidsdagen er endt. Vårt norske velferdssamfunnet er vel i det hele nok så utenkelig uten den elektriske energien. Vår fremgang i tider som skal komme er også avhengig av en stadig større tilgang på rimelig elektrisk energi. Dette legger særlig ansvar på den som skal

Oppstillingen viser bl. a. at egenproduksjonen av elektrisk kraft er mer enn fordoblet i løpet av ti år fra 1949/50 til 1959/60. I virkeligheten er stigningen enda større, for i gode vannår har produksjonen ligget over, i 1960/61 var den således oppe i 761 kWh., eller meget

nær en tredobling på 11 år. Og utviklingen vil fortsette. De vannfallsrettigheter som S. K. K. har sikret seg gir utbyggingsmuligheter for en kraftproduksjon som er omkring 4 ganger så stor som i 1960/61 når sammenligningen baseres på normalår.

og takker for god forbindelse

FERROLIN rusthindrende maling
SADOLUX universal høyglans emalje
SADOSAN universal plastic maling
er med foretrefelig resultat benyttet av
Skiensfjordens kommunale kraftselskap

De folkevalgte i SKK's ledelse

En rekke kjente kommunemenn i de tre eierkommunene har opp gjennom årene sittet i S.K.K.'s styre og representantskap. Det første styret besto av statsminister Gunnar Knudsen (formann) og dr. ing. G. Schibbye fra Gjerpen. Borgermester H. E. Kjøloth og boktrykker Kr. H. Dyring fra Porsgrunn. Flotningsdirektør Emil Aubert og disponent L. Vold fra Solum.

Gunnar Knudsen var styrets formann fra starten til sin død i 1928. Som styreformann ble han da etterfulgt av H. E. Kjøloth som hadde vervet inntil krigen kom. I 1945 fungerte banksjef H. Weher som styreformann, ingeniør A. Frisak var styrets formann fra 1946 til 1948 og siden da har den nåværende formann Johan Kristensen innehatt vervet.

Representantskapets første ordfører var verkseier Chr. J. Reim. I 1919 ble Reim etterfulgt av Jacob Gisholt som ledet representantskapet frem til 1938. Inntil krigen fungerte så sekretær John A. Johnsen og ved frigjøringen ble ingeniør Einar Fredriksen valgt til ordfører. I 1946 ble han etterfulgt av John A. Johnsen som også er representantskapets ordfører i jubileumsåret.

Det er også en del andre tall som kan være av interesse å ta med når man skal belyse de mange oppgaver som S. K. K. har stått overfor i etterkrigsårene. Fra 1946 til 1960 økte folketallet i eierkommunene fra 28 776 til 37 590, eller med 8 814 personer. Bare i løpet av årene 1950—58 ble det bygget 3311 nye leiligheter i de tre kommunene, og det vil si at bort i mot en tredjedel av befolkningen i disse kommunene har fått nyt husvære i løpet av 9 år, hvis man foretar en beregning med «indeksfamilien» som utgangspunkt, 1 060 av disse lei-

Arfloss sett fra flumen

som dette store området er inne i, forstår man enda bedre nødvendigheten av den storutbygging som har pågått i en årrekke, og som vil fortsette i årene fremover.

Stadig ny industri krever sine

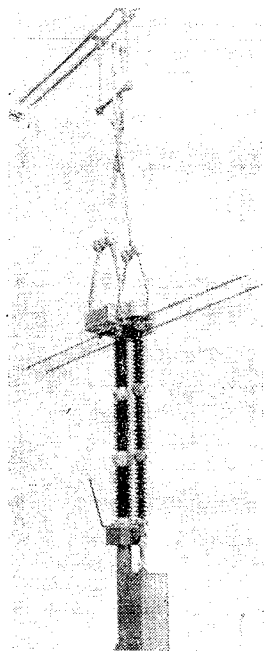
menheng blir det da naturlig å spørre hvordan SKK har greidd å etterkomme den nye tids krav på elektrisk energi.

Tar vi for oss hvort femår siden 1939, så blir bildet av utviklingen dette:

År	Egenproduksjon: 100 mill. kWh	Samlet produksjon: 215 mill. kWh
» 1944/45	200	350
» 1949/50	265	472
» 1954/55	367	620
» 1959/60	540	874

til varig vern av store verdier.

Representant i Telemark: ARNE LØBERG
Harald Grenskes gt. 2, Porsgrunn.

Friluft pantografskillebrytere

Kravet til plassbesparende og samtidig teknisk gode løsninger har tvunget ingeniørene inn i nye tankebaner ved planløsning av koblingsanlegg.

Vi har nå utviklet og bygger pantografskillebrytere for systemspenninger 300 kV og 170 kV med normalstrøm 2000 A.

Bryteren er prøvet etter IEC-normer.

AKSIESELSKAPET
PROTON

Friluft pantografskillebryter
type F 104.300.2000
Systemspenning 300 kV
Normalstrøm 2000 A

Spør oss når det gjelder kraft til ny industri!

Skiensfjordens kommunale kraftselskap